

Hps 27. 10. 90.

Mitt älskade, älskade pappa.
Tack för det dyrbara brevet i går!
Pappas ord tränga alltid som en
helande ström rakt in i hjertat.
Vi kyssa begge dina händer för kvar-
je kärleksfull tanke och varje trö-
stande ord och lofa dig att försä-
ka vara "modiga och lugna".

Om jag också ike tror, att det är
Guds vilja att en taga min älsklings
lif som ett offer för hennes faders mis-
tag och synder, om jag ike tror att hon
planlagt, att hennes far, morfar, far-
far, och kanske ännu längre tillbaka,
(skulle)
~~varat~~ drinkare och lefvat illa, för att
hon skulle födas med en bräcklig kropp
och duka under i förtid; - om jag också
ike kan tro detta, så tror jag dock att

Gud står bakom allt detta, att han
kärlekfullt ämnat det annorlunda
från början, men att mänsklig synd,
kortsynthet, brist på självbeherrskning
omintetgjort hans afsigter. Hvarft
skulle han behöfva taga min väns
lif, för att bespara henne kommande
sorg; han skulle ju kunna skona
henne för dessa lidanden? Vi tro,
vi tro, att Gud är kärleken, vi hålla
oss fast dervid, men vi tro också att
Alta m. dukar under därför, att
hennes föräldrar ike gifvit akt på
det ike förstått det ansvar de hade
för kommande släkten.

Vi äro lugnare nu och beslutna att
använda vår sista samvaro på
bästa sätt, att söka komma Gud nä-
mare, att arbeta så långt krafterna
medgifva och ^{att} som Alta säger, "vara
snälla mot alla människor."

I går voro vi begge på middag hos
Heggström, vi åkte dit och derifrån,

och luften gjorde ej alltså illa, hon
hostade icke på hela tiden, churen det
bläste. Vi skola försöka vara ute
alla dagar, när vädret ej är för fullt.

Anna och Helmi komma just
hit på morgonvintern. Jag har
dock ej något uppdrag som Anna
kan hjälpa mig med. Eja lilla
behöfver heller icke brådska med
att komma hit för min skull, jag
är lugnare om och kan bättre hjälpa
mig själv. Men hon är innerligt
välkommen, när hon sedan kan
komma. Tacka henne för brefvet.

Anna väntar, så j. skrifver ej
längre. I onsdag går jag till Lin-
demarr, nog får jag alltid mina bref
derifrån. Jag har ännu ej betalat
Sjersers, men skall väl göra det i veckan
och skrifver sedan om pengarna.

Adjo, älskade, dyrbara gamla pappa.
Gud blifve vår vän och gifve oss frid.
Din Tini.
H. förs 27-10.

